

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

B. Iacoponvs Advocatvs Confessor, Italvs, Tvdertinv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

B. IACOPONVS
ADVOCATVS CONFESSOR,
ITALVS, TUDERTINVS.

ASSERTIO IVRISPER.

Matthæus Raderus è Societate IESV, ex
Annalibus Franciscanorum;
Parte 2. Viridarij
Sanctorum.

*Tudertinus erat hic Beatus, è nobili familiâ
Benedictorum. Ab ineunte adolescentiâ
IVRIS se CIVILIS Prudentiæ studio
impensè dedit: cuius demum cognitione
absolutissimâ instructus, paratusq; & Do-
CTORIS appellatione publicè condeco-
ratus, ADVOCATVM strenuè in FORO,
vti erat IVRIS CONSULTISSIMVS,
CAVSASQVE agebat.*

VXorem acceperat Iacoponus, cor-
pore perelegantem; sed animo, &
mente longè elegantior. Quæ, cum
repentino quodam, & lamentabili casu
exanimata esset, vestem eius diffibu-
lans

lans maritus, reperit intimè carni appressum horridum cilicium. Cohorruit scilicet Iacoponus ad inusitatum spectaculum, & salutari dolore ictus, vitæ in melius mutandæ altas illicò cogitationes concepit. Ergo, fortunis omnibus (quas habebat amplissimas) in egenos distributis, Christianæ Humilitatis angustam semitam ingreditur, idque tam feridè agit, vt ab omnibus mortalium omnium abiectissimus, vilissimusque habeatur. Quod, quò maiore facilitate consequatur, Tertio Ordini S. Francisci nomen dat.

Assiduè in Templis, locisque sacris, preces, lacrymis infusus, Diuino Numini fundebat.

In plateis ea faciebat, dicebatvè, ob quæ omnium fabula fieret; frustra contranitentibus cognatis, qui illas ineptias, suum dedecus interpretabantur.

Pleraque edebat, quæ nemo crederet, nisi ab homine, mente capto, edi posse: sed semper illa amentia, documentum erat cælestis sapientiæ.

Par

Par pullorum emerat Ciuis quispiam, & Iacoponum fortuitò obuium factum, rogabat eos vt domum suam deferret. Annuit ille; sed acceptos pullos in sepulcrum illius Ciuis paternum detulit, memor illius veriuerbij: *Scio, quia morti trades me, vbi constituta est Domus omni viuenti.* Hoc vnum exemplum in hoc genere sufficiat.

Ea doctrina, & eruditione vir, nunquam adduci potuit, vt in sacro S. Francisci Ordine, Sacerdotio initiari se finiret, sed studio humilitatis, perpetuò inter Fratres, quos Laicos vocant, versatus est.

Vilissima, & abiectissima quæque domesticorum ministeriorum, & studiosissimè quærebat, & obibat libentissimè. Neque tamen ita abiecto erat animo, quin vitia etiam Magnorum summa libertate reprehenderet. Testis sit Bonifacius VIII. Pontif. Max. quem coràm liberrimè increpuit, quòd in Ecclesiæ Catholicæ gubernatione, non ea, qua par esset, prudentia, & diligentia versaretur.

Pupu-

Pupugit ea libertas Summum Sacerdotem. Itaque cucullo adempto, compedibus vinciri importunum monitorem, & in carcerem compingi iussit. Quod Iaconus tranquillissimo animo tulit, nihil omnino questus. Sed cū Papa, carceres præteriens, Iaconum fortuitò vidisset, clara voce ab eo quæsiuit, Quando tandem inde egressurum se putaret? Cui ille comiter: Quando tu, Beatissime Pater, carcerem ingredieris. Et verum fuit vaticinium: Nam & Pontifex ab hostibus in vincula coniectus est, & DEI seruus vinculis solutus.

Demum Vitæ sanctissimè actæ respondit excessus item sanctissimus. Què verè excessum dixeris potius, quàm mortem. Siquidem nec senectute importunè vrgente; nec morbi nimia violentia, vitam deseruisse creditus est mortalem: sed Diuini Amoris incendio consumtus, instar *virgulæ fumi ex omnium Virtutum aromatibus*, in æternam vitam emicuisse.

Obijt, quo die Christus Dominus natus, 25. Decemb.

THO-